

Sketch

10/2011 • LÖSNUMMERPRIS: 69,90 KR (inkl. moms)

**Realistisk konst
med promarkers?
-Inspireras av Bokkei**

**Sofie Larsson:
"Bloggarna gav mig
insyn i designbranschen"**

**Läs om...
Sara Woodrows
väg till branschen**

**I am Caty
- Tillbaka i skolbänken**

**Möt skaparen bakom
Kan Dee**

7 1301234 567899 >

Sofie Larsson

Det krävdes två års jobb som frilansreporter, och tre års blogggläsning för att komma fram till vilken riktning i livet jag ville ta.

Vad ordet blogg innebar visste jag knappt för tre år sedan, men ändå var det något som lockade mig att läsa dem. Kanske var det egentligen att jag mest var nyfiken på vad min klasskompis skrev, men jag blev ändå dragen till att läsa och så småningom till att hitta fler.

Jag blev inspirerad och startade min egen lilla vardagsblogg som jag knappt uppdaterade eller brydde mig något direkt om. Att människor i min omgivning ens skulle ta sig tiden att läsa det jag skrev det hade jag ingen tanke på.

Min blogg har aldrig på något sätt varit stor eller särskilt intressant, men däremot så har jag upptäckt och följt andras bloggar som har påverkat mig; både inspirationsmässigt och även vid val av utbildning. Om någon för tre år sedan hade berättat för mig vilken utbildning som jag skulle välja så hade jag förmodligen skakat på huvudet och sagt att de bara skulle veta hur fel de skulle ha. Mina drömmar var då att bli journalist, och jag hade absolut inga planer på att ändra mig.

Efter jag hade gått ut första året på

gymnasiet fick jag mitt drömjobb. Ett jobb som frilansande reporter på Jönköpings-Posten, hur många ungdomar ville egentligen ha det jobbet? Bland hundra sökande blev jag utvald att jobba med mitt drömjobb. Tänk vilken merit det skulle bli!

I början var jobbet jätteroligt och det var så inspirerande att skriva och spännande att intervjua andra ungdomar. Men allt eftersom jag fick högre krav på mig själv i skolan så blev jobbet inte alls lika roligt längre och jag började nästan tycka att det var rent ut sagt hemskt tråkigt att haffa människor på stan som inte alls var intresserade och att skriva ihop meterlånga texter för att det skulle komma upp i 6000 tecken. Det enda som var roligt i själva

jobbet var att klaga på hur tidningens layout såg ut i varje nummer. Inte för att det var något som vi kunde styra över, men det var ändå intressant att tycka till om. Det är först nu när jag själv sitter och ska bestämma hur layouten ska se ut i detta magasin som jag förstår hur svårt det är att få ihop en bra layout.

Under samma period som jag arbetade på Jönköpings-Posten så har jag

utvecklat mina intressen för att fotografera och rita och måla både digitalt och för hand. De som jag egentligen är skyldig ett tack är bland annat de otroligt duktiga människorna, bloggeskorna, som jag har valt ut till detta magasin.

Förutom att ge mig inspiration till att måla, teckna och fotografera så har de även gett mig en insyn i arbetslivet som jag kan komma att möta efter min utbildning på Jönköpings Tekniska Högskola, Grafisk Design och Webbutveckling. En blogg kan ge väldigt bra inblick i en annan persons vardag och jag tror att det delvis var därför som jag drogs till den här branschen.

Trots att jag alltid har gillat att teckna och måla så trodde jag aldrig riktigt själv på att jag skulle hamna i en sådan bransch som jag ändå har gjort. Mitt långsiktiga mål är nu att slutföra min utbildning och under tiden hitta exakt vad det är som jag vill syssla med inom branschen för att sedan hitta ett arbete. Det kortsiktiga målet är däremot att utvecklas mer inom området och

eventuellt starta upp en hobbyverksamhet vid sidan av utbildningen. Även om alla mål inte blir uppfyllda så är det viktigt för mig att ha en inriktning för vad jag vill i livet, för att inte slösa tid på något som inte medför någon hjälp för framtiden.

“Förutom att ge mig inspiration gav bloggarna mig en insyn i arbetslivet som jag kan komma att möta efter utbildningen.”

“Efter att ha målat mina första skor kände jag att det här var min grej”

Sara Woodrow

Ur en slump skapades hennes blogg och nu sex år senare är den en av de mest besökta inom kategorin konst.

Sara Woodrow har älskat att teckna sedan barnsben. Hennes storsyster som enligt henne själv var mycket bättre på att teckna, triggade Sara att fortsätta kämpa med sin konst. Idag arbetar Sara som Art Director på ett bokförlag i Uppsala, frilansar som Illustratör och på fritiden bedriver hon dessutom sin konstblogg.

Hennes yrkesval växte fram under barndomen när hon följde med sin pappa till hans arbete, som var på ett av Sveriges första mediagymnasium, för att leka med alla datorer och tekniska prylar som fanns där. Under Saras gymnasietid uppmuntrade hennes konstlärare Krasimir Kolev henne att utveckla sin egen stil. Sara beskriver själv att den stilen är ganska tjejig, med många ansikten och ett inslag av mode.

Efter studenten fick hon börja som trainee på en marknadsavdelning och sedan blev hon anställd som grafisk formgivare. Det var först några år senare som hon utbildade sig på Beckmans kvällsskola i Stockholm i reklam och grafisk design.

Hela hennes bloggshistorik började med några få klick och 2005 så skapade Sara sin blogg "Smäm- a lady of a certain age". Med åren har hennes blogg bara vuxit och blivit mer framträdande och därmed även hennes konst. Idag har hon ungefär 500 besökare på bloggen varje dag och den rankas idag som den 32:a

mest populära konstbloggen på Bloglovin'.

Bloggen har enligt henne själv hjälpt hennes konst främst med att hon har fått illustrera i magasin, samarbeta med andra företag, sälja sina tavlor samt fått visa upp sin konst för andra och därmed inspirerat andra människor.

Det senaste har Sara Woodrow varit aktuell med att bland annat ha samarbetat med Personlig Almenacka och fått ta fram nya omslag till företaget. Förutom det så har hon också haft en egen insamling där all vinst gick till Cancerfondens Rosa Bandet-kampanj.

Enkelheten med små medel inspirerar mig

Något som jag tycker att man ser tydligt i Saras bilder är att genom enkelhet skapas liv i bilden. Det är något som jag alltid har haft svårt att uppnå i mina bilder och därför beundrar jag de människor som lyckas åstadkomma just den där känslan.

Ett genomgående tema som jag anser att man ser i just Saras bilder är att genom små medel lyfter hon upp bilden och tar den till en ny nivå. Att använda sig av så få färger och genom dessa lyckas skapa riktigt mycket djup i sin konst utan att det ser särskilt komplicerat ut är utmärkande för Sara. Jag har själv aldrig tidigare tänkt på hur så få färger kan skapa så mycket skiftningar utan att se varken under- eller överdrivet ut.

När man tittar på Saras konst så känns den väldigt välplanerad och genomarbetad ut och det tror jag höjer nivån på hennes konst väldigt mycket.

Jag tycker att pricken över i:et i hennes konst är det faktum att hon låter akvarellfläckarna leva ut till fullo och ta sin plats i bilden och se ut som en välplanerad detalj.

Strukturen kring hennes konst är den som gör det hela unikt. De flesta som skulle färglägga två ben hade antagligen fyllt i dem väldigt noggrant och lagt samma nyans på hela benen,

och möjligtvis lagt lite skuggningar för att runda till benen lite. Men det som gör Saras konst unik är att hon lägger effekter i strukturen som att till exempel låta det vita pappret lysa igenom på sina ställen, eller att hon lägger den mörkaste färgen på oväntade platser.

Att skapa något unikt, stilrent och ändå så full av liv är något som jag tror är väldigt svårt att lyckas kombinera och trots det så lyckas Sara väldigt bra med detta. Hon är en förebild för mig och många andra och inspirerar till att skapa något och göra det unikt och oväntat.

Maria Björnbom- Öberg

Maria skapade sin blogg för att bli bättre på att dokumentera sin arbetsprocess och kunna följa sin egen utveckling. Men nu i efterhand ser hon fler fördelar.

Måleri har varit Maria Björnbom-Öbergs största intresse så länge hon kan minnas. Marias mamma är också konstintresserad vilket har medfört att Maria har haft tillgång till material för att skapa under hela sin uppväxt. Hon arbetar som tatuering i Östersund och åtar sig även uppdrag både från företag och privatpersoner vid sidan av sitt jobb.

Maria beskriver sig själv som en kreativ periodare när det gäller material och tekniker inom konsten. Men trots det så är det sina realistiska markerteckningar som hon är mest känd för. Hon förklarar att hitta sin stil är en pågående process och den ändras i takt med att hon utvecklas. Hon finner sin inspiration i allt ifrån byggnader till intressanta ansikten.

Sina realistiska markerteckningar kom fram genom att hon redan innan hon köpte sina första markers målade väldigt realistiskt och därför testade hon även det med markers. Det visade sig att det fungerade väldigt bra att få fram skuggor med mycket djup.

Utbildningarna som Maria har med sig i bagaget är bland annat gymnasielinjen bild och form. Efter studenten gick hon tre år lärlingsprogram för att utbilda sig till tatuering som hon sedan följde upp med två år på Östersunds konstskola. Hennes yrkesval menar hon beror till största delen på att det är ett kreativt yrke

där man får rita en hel del. Förutom detta så hade hennes mamma, som också är tatuering, en bidragande roll.

På sikt hoppas hon ändå på att kunna gå över mer till målning för att kunna skapa lite friare. Bloggen Bokkei skapades för att Maria själv skulle bli bättre på att dokumentera sin skaparprocess för att lättare kunna gå tillbaka och se utvecklingsprocessen, eller för att se vad som gick fel om hon misslyckades med en teckning. De läsare hon har fått genom bloggen och deras respons menar hon är en bonus.

Idag har hon mellan 700-2000 besökare på sin blogg varje dag beroende på hur mycket hon uppdaterar. Hennes blogg har enligt henne själv hjälpt henne mycket med att hon faktiskt sätter sig och ritar oftare samt slutför dem oftare än innan hon hade bloggen.

Hon visar mig sina hemligheter

Det som jag kopplar ihop med Maria framförallt är hennes markerteckningar. Kanske för att hon lyckas fånga andra människors personligheter med ett material som man inte förväntar sig att det ska fungera så fruktansvärt bra med.

Genom att använda en teknik som förväntas användas främst till serieteckning och att måla realistiskt med denna är något som är ovanligt. När jag funderade på att testa promarkers själv så tog jag reda på väldigt mycket om dessa pennor och alla bloggeskor som jag fann refererade till Bokkei; Maria. Också nu när jag letade efter bilder som Maria har gjort upptäckte jag att till och med Promarkers tillverkare, Letraset, refererar till hennes konst och teknik.

Hon har främst visat en bredd till markers och det har fått fler att experimentera och finna fler sätt att använda dessa pennor på.

Att måla realistiskt med detta material är väldigt svårt och det känns näst intill omöjligt. Men hon bevisar gång på gång att det faktiskt är möjligt. Hon lyckas på något sätt framhäva skuggningar och ansiktens form väldigt bra och på vissa bilder ser man att det framhävs bättre än vad det skulle ha gjort genom vanlig blyerts.

Förutom detta så beundras jag av hur hon lyckas framhäva en realistisk hudfärg genom att använda många andra färger än de givna, som när hon vid vissa

tillfällen har målat läpparna lila först innan hon har kombinerat fram en perfekt läppfärg.

Något annat som märks väldigt tydligt med Marias konst är att hon gör det där lilla extra. Alla bilder som hon gör visar verkligen vilket arbete som ligger bakom och det beundrar jag mer än någonting annat. Hon bevisar att hårt arbete lönar

sig och att experimentera är något som man kommer långt på, speciellt när det handlar om färgkombinationer inom konsten. Hon har fått mig att få en större förståelse för konst genom sina processliknande videos där hon tecknar. Att se en så skicklig konstnär delge sina hemligheter är på något sätt den bästa inspirationskällan som man kan hitta bland dagens bloggar.

Catalina Aguilera

Efter en utbildning som inte levde upp till Catalinas förväntningar blev hon delägare i en firma. Nu, fyra år senare, är självlärda Catalina tillbaka i skolbänken i hopp om att lära sig mer om grafisk design.

Catalina Aguilera växte upp i en förort söder om Stockholm med sin familj. Något som hon alltid har älskat är att pyssla och teckna. Idag studerar hon sitt första år på linjen Grafisk design på Berghs School of Communication. På sin fritid utför hon även små frilansuppdrag och har en del egna projekt som hon sedan bloggar om.

Catalinas intresse för teckning har hon haft länge men det var inte förens någon gång under sena högstadiet som Catalina insåg att hon var duktig på det. När hon senare skulle välja gymnasielinje så blev det ganska självklart för henne att välja linjen Bild och formgivning. Efter gymnasiet gick hon en högskoleförberedande skola på två år, men efter ett år hoppade hon av då utbildningen inte levde upp till hennes förväntningar. Samma år som avhoppet bildade några vänner till henne ett företag som hon senare fick gå in i som delägare där hon titulerade sig grafisk designer.

Under de fyra år som hon arbetade i företaget så lärde hon sig praktiskt taget allt hon kan om digitalt skapande idag. Hon fick upp ögonen för grafisk design och när företaget gick allt mer och mer åt annonsering, som var tanken bakom det från början, såg hon ingen framtid där längre. Hon såg tillfället som en perfekt chans att gå vidare och fördjupa sig inom grafisk design och ansökte därför till Berghs utbildning.

Hon beskriver en typisk "Catalina-målning" som en målning som kan ha väldigt olika tekniker men som alltid bär med sig uttrycksfulla karaktärer eller

motiv som berättar en historia. För Catalina är det alltid karaktärerna eller motiv som berättar en historia. För henne är det alltid karaktärerna som man ger liv och skapar en fantasimiljö kring som berättar sin historia. Det som hon tycker mest om inom konsten är sådant som hon gör utan press, som att klippa och klistra kollage, eller rita monster med tuschpennor. Men hon poängterar ändå att de bilder som hon är mest nöjd med är just de illustrationer och designers som är gjorda i Photoshop och Illustrator.

Under 2008 började hon blogga motvilligt eftersom hennes pojkvän övertalade henne till det. Efter ett tag insåg hon hur roligt hon tyckte att det var att få feedback från andra människor och började gå in för det mer. Hon skapade bloggen I am Caty efter något år eftersom hon ville ha egen domän och då flyttade hon över alla gamla inlägg. Idag besöker omkring 80 personer hennes blogg varje dag. Bloggen har hjälpt Catalina som en slags kreativ push i vardagen och där har hon även fått väldigt mycket feedback för sin konst och på så sätt även utvecklats.

Bilder som berättar en historia, det vill jag lära mig skapa

Det som gör Catalina till en av mina största inspirationskällor är främst hur hon arbetar grafiskt. Alltifrån hur hon lägger upp en bild till strukturen i själva bilden; det inspireras jag av.

Karaktärerna i hennes bilder är ofta humoristiska och det är just hur hon får alla sina idéer bakom dessa karaktärer som jag gärna skulle vilja förstå.

Hennes tänk är så annorlunda mot mitt och det gör att det blir väldigt intressant att tyda hennes bilder och försöka förstå bakgrunden till dem.

Något som jag också har märkt väldigt tydligt är strukturen bakom många av hennes grafiska bilder, som till exempel bilden till höger med gubben. Hon jobbar mycket med känsla och det skulle jag också gärna vilja lära mig hur man gör. Jag vet att det är mycket som jag har dålig koll på gällande det grafiska men när man ser bilder som Catalinas, då känner jag en hunger av att lära mig mer. Jag vill inte göra en kopia av hennes idéer utan inspireras av henne och göra det till min egen grej.

Utmaning. På Catalinas blogg har hon nu kört igång en tecknar utmaning där hon vill att hennes läsare skall utmana henne att skriva en mening som hon sedan skall göra till bild.

Hur man skapar djupet i själva bilden och låter bilden berätta hela historien själv, det är något som jag tror att jag kan lära mig av henne. Hennes fantasi-

fulla idéer bevisar att det lönar sig att gå utanför ramarna och hitta nya sätt att uttrycka sig på inom konsten. Bara det att placera en gubbe som ramlar över en ledtråd i öknen är ju inget som man förväntar sig och det är just det som gör hennes bilder unika och det är också det som gör att man blir ihågkommen.

Hennes genomgående stil som man ser i alla hennes bilder och designers ser jag tydligt och en egen stil är något som jag också hoppas på att finna med tiden i den här branschen.

Sandra Forsman

Allt började med att Sandra vann en tävling och efter det så fick hon idén till sitt företag. Idag driver hon Kan Dee shop där hon säljer sin konst på klädesplagg.

Sandra Forsman växte upp i Västerås tillsammans med sin familj. Att teckna och måla har funnits med under hela hennes uppväxt och idag driver hon sitt företag Kan Dee där hon säljer sin konst, främst på kläder men även i form av originaltavlor, reproduktioner samt almenackor.

Ritad och målat är något som Sandra alltid har gjort, men det var först i tidiga tonåren som hon började teckna seriöst. Då var det kändisporträtt som gällde men tillslut tröttnade hon och tyckte inte att det kändes fullt så personligt. För lite drygt tre år sedan började hon arbeta fram en ny stil som hon sedan har utvecklat ännu mer och satsar just nu på realistisk konst mixat med surrealism.

Det som Sandra får sin inspiration ifrån är det som hon själv beskriver är det sjuka i vår värld som till exempel orättvisor. Hon vill att människor genom hennes konst ska se verkligheten i ett nytt perspektiv och bryta mot normerna samt göra något åt orättvisorna. Det är alltså genom sin konst som hon uttrycker sina åsikter om världen. Sandra har aldrig utbildat sig inom konsten utan har lärt sig och utvecklats genom bland annat hennes trogna läsare som också har ett brinnande intresse för konst.

Under 2008 vann Sandra en tävling som Lindex anordnade, som gick ut på att designa ett t-shirttryck. Den vinnande designen skulle sedan tryckas och säljas till förmån för bröstcancerforskningen. Det var först efter hon hade

vunnit tävlingen som hon själv kom på tanken att starta upp något liknande. Bloggen Kan Dee Drawings skapades främst för att se om intresset fanns, men också för att visa upp sin konst och låta andra ta del av den. Idag arbetar hon heltid på sitt företag som hon driver tillsammans med sin mamma.

Bloggen startades i början av 2009 och idag har hon i genomsnitt mellan 2000-4000 besökare dagligen. Genom den har hon nått ut med sin konst och delgivit den till andra, men också andra har hjälpt henne att utvecklas genom konstruktiv kritik och också med att bolla idéer.

Dubbla upplevelser för mig som åskådare

Sandra är en inspirationskälla för många då hon visar att det går att arbeta med det som man tycker om. Det som inspirerar mig mest är ändå att budskapen bakom hennes tavlor är ganska tydliga, då hon ofta kombinerar bild och text i teckningarna.

I hennes konst märker man ganska så snabbt Sandras tankar kring världen och det tar man till sig eftersom hennes konst berör.

Gällande hennes målningar avgudar jag hennes stil när färgen rinner i bakgrunden och då det finns plats för egna tolkningar till vad som finns bakom motivet. Färgerna hon väljer till bakgrunden känns ganska så strategiskt valda för att lyfta fram motivet i förgrunden utan att det ska ta för mycket plats. Ett exempel är tavlan här till höger, Kan Dee for Africa, där hon praktiskt taget enbart gjort en siluett men ändå har fått upp lite av den där runda formen på magen och armen och att det blir dubbla upplevelser beroende på vad på bilden som man lägger fokus gillar jag skarpt.

Jag tycker också om hur hon planerar sina bilder och på något sätt passar de väldigt bra till kläder. De visar inte enbart en bild utan också en politisk åsikt angående till exempel djurrätt. Det som är strategiskt med just hennes bilder är nog att de är en blandning mellan en realistisk bild och lite av en överklig. Då blir bilden ganska så talande och det är inte så många kläder som säljs med en kombination av två olika konststilar.

Teckningarna är ofta svartvita med ytterligare någon enstaka färg som lyfter bilden och som gör att den sticker ut mer än vad den annars skulle göra. Bilden till

vänster skulle man exempelvis inte alls lägga märke till lika mycket om den inte kombinerades med röd färg.

När det gäller hennes företag så kan jag ändå inte låta bli att märka av hur hon låter sina kunder vara delaktiga i de nästkommande kläderna till shopen. Jag tror att detta också har en stor betydelse gällande hennes företags framgång. Det är inte ofta som man som kund får något att säga till om gällande hur kläderna ska se ut som man sedan ska köpa. Det är nog ett av Sandras alla knep för att nå framgång och konkurrera med andra egenföretagare i företagsvärlden.

Sketch 10/2011 © Sofie Larsson

Tack till

Sara Woodrow

Maria Björnbom-Öberg

Catalina Aguilera

Sandra Forsman

för ert engagemang till att skapa denna tidning.